

Пише: Александар Павић
субота, 21 март 2009 17:24

Неке ствари очигледно треба понављати не само зато што су ноторне, већ и зато што су начелне, тј. ако се заобиђу, онда се легитимишу муљања и преваре сваке врсте. Дакле, као што садашња владајућа коалиција нема мандат да доноси нови Статут Војводине из разлога што се у предизборној кампањи није јасно одредила о томе за какав се Статут залаже, тако нема мандат ни за доношење некаквих "пореза солидарности", нити да државу Србију додатно задужује, код ММФ-а или било кога другог. И то не само државу Србију, већ и будуће генерације, које тек треба да стасају. Стога, не треба упасти у замку расправе о појединостима наметнутих тема без расправљања о самој валидности наметања тих тема као таквих.

Демократија није пуко испуњавање прописаних форми, она подразумева и садржај, око којег се стварају различита мишљења и ставови, који се демократским механизмима, путем избора, институционализују, то јест актуелизују у сразмери са њиховом заступљеношћу у бирачком телу кроз народне посланике, тј. њихову законодавну делатност, као и кроз преседника државе, то јест његову извршну делатност. Простије речено, чему служе избори ако не знаш зашта гласаш?

Сигурно је да бирачко тело у Србији није гласало ни за предложени Статут Војводине ни за ново задуживање код ММФ-а, ни за "порезе солидарности". Ако је гласало изашта, бирачко тело у Србији је, према накнадном тумачењу саме садашње владајуће већине – која, се опет, није могла ни назрети пре избора, гласало за мед и млеко – и Србију и свет, и Европу и Косово, за даљи привредни раст, стотине хиљада нових радних места и све оно што не боли а може да се добије без велике муке. Није било речи ни о Статуту Војводине са атрибутима државности (уствари са атрибутима било чега), ни о економској кризи, ни о новом задуживању код ММФ-а или других међународних финансијских институција и комерцијалних банака, ни о "порезима солидарности".

По ком основу, дакле, садашња владајућа коалиција решава о новом, државоликом Статуту Војводине, по ком основу преговара са ММФ-ом о новом зајму, и по ком основу помиње некакве "порезе солидарности"? Одговор – по основу узурпације бирачке воље, коју је, треба поновити, сама владајућа коалиција претходно дефинисала – пре

Пише: Александар Павић
субота, 21 март 2009 17:24

него што је из неких мрачних одаја изнедрила нови Статут, и пре него што ју је криза у потпуности затекла. Друго, не мање битно питање – шта чинити с тим у вези?

Ова два питања су исто толико испит за власт – на којем је иста већ пала, колико и за опозицију, тј. парламентарне странке које не чине владајућу коалицију, заједно са свим другим невладиним организацијама и појединцима који не учествују у власти на било који начин. Засад смо, што се тиче питања Статута и новог задуживања, имали мноштво чланака, аргумената, ставова, студија, и сличног из опозиционих редова. Али, да ли је то довољно, тј. да ли је то адекватан одговор на тако отворену узурпацију бирачке воље?

Чини се да су ово два кључна питања по којима ће сви који сматрају себе опозицијом садашњој владајућој већини – неки би, и већ су и рекли – "режимом", морати да се много јасније изјасне. Другим речима, да ли је довољно истицати да имаш различито мишљење од оног које има узурпатор бирачке воље, и остати на томе? Да ли је довољно "рећи и спасити душу своју", што је на овим просторима постао већ опробан "дисидентски" манир за прикупљање маркетиншких поена, док се ништа суштински не мења.

Ако је оно што владајућа већина тренутно ради по питању Статута Војводине, новог задуживања код ММФ-а и нових опорезивања узурпација, онда је јасно да једини одговор на то може бити опозициони консензус о томе да евентуалне одлуке које буду биле донесене по овим питањима неће имати легитимитет, тј. неће бити признате као обавезујуће. Има ли друге алтернативе? Јер, не само да је сама узурпација као таква нелегитимна, већ ће, у овом случају, њени ефекти бити практично непоправљиви. Другим речима, једном изгласан, један државолики Статут Војводине ће тешко, врло тешко моћи да се промени, чак и са неком будућом скупштинском већином, без опасне дестабилизације целе земље и, сигурно, страног уплитања. Једном уведени порези ће, уз сва заклињања у њихову „превременост“, постати нешто с чим држава перманентно рачуна за попуњавање све тањег буџета. А једном позајмљене милијарде од ММФ-а и других биће немогуће поништити, а питање је да ли ће они, у доба све горе кризе, моћи уопште да буду враћени.

Ако ишта, ово делује као моменат који би могао да нас врати на сам почетак 1990-их, то јест моменат окупљања свега што је опозиционо против сада већ очигледно "ненародног режима". Има ли све оно што се тренутно сматра опозиционим снаге да се окупи око бар једног става, једног захтева садашњој власти - Ситуација се драстично променила од прошлих избора, немате мандат за ово што сад радите, распишите изборе? Ако нема,

Пише: Александар Павић
субота, 21 март 2009 17:24

онда нам треба нова опозиција.

На крају, можда је све ово већ имао на уму директор РТС-а, Александар Тијанић, када је, гостујући на последњем Утиску недеље 2008. године и говорећи о наступајућој години, поменуо могућност „револуције“?